

LÁZÁRY RENÉ SÁNDOR

Cyrano Liliputban

Hát épülhetnek nagy Liliputániák...
Törjék maguk marósabb dalnokok immár:
Udvartartók, tivornya pudvaronczhadak,
Hajbókos, új falánkok, fülbesúgdosók,

Babéros Bárkik, fölkapott Akárkik,
Szavalgó márkik, rámenős vikomtocsák,
Zsigerre hergelődött, fontoskodó divatfik,
Akik már zsenge sorban megrohadtak,

S haraptak seprőt, fátumos, langy sörhabot,
Föl-fölnyomulva, mint a fortyogó torokból
A hars öröklét görcse, mely ha öklend,
Fölügbuzogja góggel önhitt szellemek

Verssé csömörlött, hősi hányadékát.
Akarnokok, finomkodók, nyalékonyak,
Ebszájú fajták, falkák, farkatok csóváltatók,
Kik görbedő gerinczczel oldalogtok itt!

No kusti szét, ti konclesők, vigéczek,
Türelmetlen vakkangatók, fanyalgók,
Tudós szeméthalom mögött bujálkodók –
Nem érdekeltek... Ámde tömpe orrotok

Szaglászhat újra zsírosabb hatalmat,
Trónszéket, rangot búzhödő időkben,
Mert minden rögvést mézes rondaság lesz,
Ha körbenyalja gyors, meleg, kis nyelvetek.

Hát épülhetnek még nagyobb Liliputániák!
Titáni látszatok, hiún tenyésző törpe lelkek,

*Fals kántorhangon törtető retorikák,
Miként kifulladt fújtatóban szelletek, –*

*Annyik se vagytok nékem, apró szellemek.
Más verdiktum, más szentség vár... Rossz verselők
Vérembe törlik, tisztítják balog kezök:
Bemosdanak szívemben forró váteszek,
Heveny poéták, lágy hóhérlegények.*

Szatmár-Németi, 1904 októberében

Villoni sírvers

*Pocsékba ment a nyelvi düh... Item:
Pocsékba minden versbe nyútt hitem.
Gyalázatos világra ideleln
Nincs több szavam, hitem, se hitelem.*

*Halandó lény, nyüveknél boldogabb,
Ki síromon elvégzed dolgodat –
Rohadj reménybe, mint zsvány az ágon,
S himbáljon vágy a leprás holdvilágon.*

Maros-Vásárhelyt, 1906. október 18-án